

důstojníky, mužstvo, koně a t. d. na svůj náklad v jiných místnostech, nalézajících se v též místě, ve větších pak městech v též okresu, v němž vojsko má být ubytováno, nesmí se to však stát na ujmu vlastní povinnosti toho, kdo jiného v tom zastupuje.

§. 24. Osoba vojenská nebo úředník vojenský, kterýž běže plat na byt, má si za něj při trvalém ubytování sám přibýtek zjednat.

§. 25. Pozůstalé v místě rodiny odešlých na pochod důstojníků, úředníků a stran vojenských, pak mužstva od šikovatele dolů, nemají práva, žádati, aby se jim zjednal přibýtek podlé tohoto předpisu, opatření však, učiněná podle posavadních předpisů vojenských, zůstávají i budoucně v moci své.

§. 26. Máli vojsko potřebí na pochodu průvodcích nebo poslů, má je opatřiti obec.

Částka druhá.

Co naleží vojsku na průchodech a jaká se za to dá náhrada.

A. a B. §. 27. Z přiložených výkazů A. a B. viděti, co má vojsko, když táhne veskrz, právo požadovati, týkajíc se přibytka a jiných náležitostí vedlejších.

§. 28. Za světici oficírskou čili důstojnickou i se světem, topením a A. a B. náradím, dle výkazu A. a B., zaplatí stát v obcích třídy první dvacet, v obcích třídy druhé patnáct a v obcích třídy třetí osm krejcarů konv. min. za den a za noc, a nebo jen za noc.

Které obce budou dány do té nebo do onné ze tří jmenovaných tříd, ustanoví a zvláště oznámi ministeria, jimž uloženo jest, aby nařízení toto ve skutek uvedla.

§. 29. Tato míra náhrady má být pravidlem nejen při nahražování dvou světic, ježto důstojníkům vyšším na průchodu obyčejně náležejí, nébrž i při vyměřování náhrady v tom případu, když se po delší čas činí opatření jako na průchodech a úřad vojenský výjimkou dovolí, by se tu použilo více místnosti.

§. 30. Za ubytování mužstva platí stát, ležili mužstvo po domích, za muže za den a za noc a nebo pouze jen za noc krejcar konv. min., jestli ale bytem v kasárně obecní, kvasikasáru a nebo v nájemné světici vojenské, za úplný být pál druhého krejcaru konv. m.

§. 31. Neopatřujeli úplné stravování mužstva správa vojenská, tedy dá stát za stravu (oběd), ježto se má dávat mužům od šikovatele a šarži jemu rovných dolů, náhradu denní, kteráž se každého roku ustanoví, a kteráž činí tolik, co v minulém správním roce v každé korunní zemi (v Uhřích v každém